

Παρακαλώ μη βοηθάτε τα παιδιά μου

Διαβάστε την πολύ ενδιαφέρουσα ανάρτηση μιας μητέρας, της [Kate Bassford Baker](#), που απευθύνεται στους γονείς που συχνάζουν μαζί της στο πάρκο.

«Αγαπητοί γονείς που έρχεστε στο ίδιο πάρκο:

Παρακαλώ πολύ μην βοηθάτε τις κόρες μου όταν βρίσκονται στην κορυφή της τσουλήθρας, ιδίως όταν με ακούτε να τους λέω ότι δεν πρόκειται να τις βοηθήσω, και παράλληλα τις ενθαρρύνω να προσπαθήσουν μόνες τους.

Δεν κάθομαι εδώ, 5 μέτρα μακριά από τα παιδιά μου, γιατί είμαι πολύ τεμπέλα για να σηκωθώ να τις βοηθήσω. Κάθομαι εδώ, γιατί δεν τις έχω φέρει στο πάρκο με σκοπό να μάθουν πώς να χρησιμοποιούν τους άλλους, ώστε να κάνουν αντί για αυτές τις δύσκολες δουλειές. Τις έφερα εδώ για να μάθουν να τις κάνουν μόνες τους.

Θέλω να μάθουν να αναρριχώνται και να τσουλούν χωρίς βοήθεια. Αν δεν μπορούν να τα καταφέρουν, θα πρέπει να μάθουν να αντιμετωπίζουν την απογοήτευση. Έτσι, θα έχουν έναν στόχο να εργαστούν για την επίτευξή του.

Θέλω να εξαντλούν τα όριά τους και να προσπαθούν να πιέσουν τον εαυτό τους ώστε να τα καταφέρουν χωρίς καμία βοήθεια από μένα.

Δεν είναι δουλειά μου – και σίγουρα δεν είναι δική σας – να αποτρέπω τα παιδιά μου να νιώσουν τα συναισθήματα της απογοήτευσης, του φόβο και της δυσφορίας. Αν το κάνω, θα τους στερήσω τη δυνατότητα να μάθουν ότι αυτές οι δυσκολίες δεν είναι το τέλος του κόσμου, και υπάρχει τρόπος να ξεπεραστούν ή να χρησιμοποιηθούν προς όφελός τους.

Αν φτάσουν σε αδιέξοδο και δεν βρίσκουν λύση, δεν είναι δουλειά μου να τα “σώσω” αμέσως. Αν το κάνω, θα τα στερήσω από τη δυνατότητα να μάθουν να ηρεμούν, να αξιολογούν την κατάσταση, και να προσπαθούν να λύσουν το πρόβλημα στηριζόμενα στις δικές τους δυνάμεις.

Δεν είναι δουλειά μου να τα προφυλάσω από την πτώση. Αν το κάνω, δεν θα μπορέσουν να μάθουν ότι και η πτώση είναι κάτι που μπορεί να συμβεί, αλλά κάποιες φορές αξίζει το ρίσκο, και ότι αν συμβεί μπορούν να σηκωθούν ξανά.

Δεν θέλω οι κόρες μου να μάθουν ότι δεν μπορούν να ξεπεράσουν τα εμπόδια χωρίς βοήθεια. Δεν θέλω να μάθουν ότι μπορούν να φτάσουν σε μεγάλα ύψη χωρίς προσπάθεια. Δεν θέλω να μάθουν ότι έχουν δικαίωμα στην ανταμοιβή, χωρίς να χρειαστεί να πιεστούν για ξεπεράσουν ότι τις κρατά πίσω.

Κανένα από τα παραπάνω δεν είναι αλήθεια. Κι αν τις επιτρέψω να μάθουν να σκέφτονται έτσι, τότε έχω αποτύχει ως μητέρα.

Θέλω τα κορίτσια μου να κατανοούν τη χαρά που αισθάνεσαι όταν ξεπερνάς το φόβο και την αμφιβολία για την επίτευξη ενός δύσκολου στόχου.

Θέλω να πιστεύουν στις δικές τους ικανότητες και να είναι σίγουρες και αποφασισμένες στις ενέργειές τους.

Θέλω να γνωρίζουν και να αποδέχονται τις αδυναμίες τους μέχρι να αναζητήσουν και να βρουν έναν τρόπο για να τις ξεπεράσουν ή να τις χρησιμοποιήσουν με τρόπο που θα λειτουργήσει θετικά για τις ίδιες.

Θέλω να αισθάνονται ότι μπορούν να πάρουν τις δικές τους αποφάσεις, να αναπτύξουν τις δικές τους δεξιότητες, να αναλάβουν ρίσκα, αλλά και να αντιμετωπίσουν τα συναισθήματά τους.

Θέλω να αναρριχηθούν στην τσουλήθρα χωρίς καμία βοήθεια, παρά τις καλές προθέσεις που πιστεύω ότι έχετε.

Επειδή μπορούν. Το ξέρω. Και αν τους δώσουμε λίγο χρόνο, θα το γνωρίζουν σύντομα και ο ίδιος. Πολύ σύντομα.

Γι' αυτό σας παρακαλώ να σταθείτε εκεί που είστε, και επιτρέψτε μου να κάνω τη δουλειά μου, μέρος της οποίας είναι να μπορώ να αντιστέκομαι στις σκέψεις που κάνετε και εσείς, να δαγκώνω τη γλώσσα μου όταν θέλω να φωνάξω, «ΠΡΟΣΟΧΗ»,

και να επιλέγω σκόπιμα να στέκομαι εκεί που βρίσκομαι, όταν στην πραγματικότητα θέλω να τρέξω για να τις βοηθήσω.

Διότι, καθώς μεγαλώνουν τα παιδιά, οι σκάλες θα γίνουν πιο ψηλές και πιο τρομακτικές και πολύ πιο δύσκολες να τις ανέβει κάποιος. Δεν ξέρω για σας, αλλά εγώ θα προτιμούσα να επιτρέψω στα παιδιά μου να πειραματιστούν και να μάθουν τις δεξιότητες τους αυτή την περίοδο που ένα παραπάτημα θα έχει ως συνέπεια απλώς ένα μικρό χτύπημα στο γόνατο ή στο κεφάλι, που όμως περνάει με ένα φιλί. Και ενώ ακόμα και οι πιο δύσκολες προκλήσεις που έχουν τώρα μπροστά τους, μπορούν να κατακτηθούν λέγοντας μέσα τους «Πιστεύω ότι μπορώ, πιστεύω ότι μπορώ», και ενώ αυτά τα 5 μέτρα που βρίσκομαι μακριά τους, τα αισθάνονται σαν να βρίσκομαι πάρα πολύ μακριά τους.»

Πηγή: antikleidi.com